

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clerico, cui ad illum versiculum, Ora virgo, pane[m] sancta Maria in os
misit, cap. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cantas, nunquam tonitrua neque fulmina, quorum timore sæpius affligeris, te lædent, sicque ad altare rediens, in oculis meis disparuit; & statim intellexi, quia ipsa esset clemens illa, pia, ac dulcis virgo Maria. Ab illa hora, usque hodie, a timore prædicto tempestatum, quo nimis afficiebar, meritis beatæ virginis liberatus sum. APOLLONIUS. Quantum ex hac visione colligo, videtur quod in sequentiis, cantilenis, & hymnis, aliisque cantibus, in eius honore dictaris, plurimum delectetur. CAESAR. Hoc certum est, si tamen humiliter ac deuotè eis laudetur.

CAPVT XXXI.

Tempore quodam, sicut ex relatione religiosorum didici, cum conuentus sanctimonialium in Scouania, sequentiam, Ave præclara maris stella, in laudibus gentium Maria, in quadam solenitate sanctæ Dei genitricis decantaret deuotissimè; venerabilis virgo Elizabeth, tunc ibidem magistra, mentis excessum passa, ad illum versiculum: Audi nos, nam te filius nihil negans honorat: Vidit Dominam nostram flexis genibus pro eodem conuentu preces fundentem. Ab illa autem die usque hodie, ex institutione iam dictæ Elizabeth, idem conuentus ad eundem versiculum, cum sequentia decantatur, veniam petere consuevit.

CAPVT XXXII.

Apud monasterium sancti Chrysanthi scholasticus quidam fuit, nomine Daniel, pueros illic instituens: huic consuetudo fuit, diebus singulis eiusdem ecclesiæ cryptam intrare, & coram altari flexis genibus prædictam sequentiam in honore Dei genitricis Mariæ decantare. Hoc cum per aliquod tempus actitasset, & ad illum versiculum: Ora virgo nos illo pane cœli dignos effici, semper surgendo veniam peteret; die quadam beata virgo super altare stans illi apparuit, & panem paruulum niue candidiorem manu tenens, vt os aperiret præcepit, quem cum ori eius immisisset, tantâ ex eo sensit dulcedinē, vt omne mel & fauum superet. Iuuenem hunc dominus Daniel Abbas Scouaniæ bene nouit, qui mihi ipsam visionem

reci-

recitauit. Vis nunc scire, quia nominis eius inuocatio etiam tentationes compescat? APOLLONIVS: Hæc scire necesse est, quia tentationes nos frequenter molestant. CAESARIVS: Dicam tibi quod audiui ab Abbate nostro, & ipse se hoc didicisse veraci relatione testatur.

CAPVT XXXIII.

Miles quidam ætate adolescens cum quodam *Fugatiōe*
 milite diuite domino suo, à quo beneficiatus *tationes.*
 erat, habitabat: & licet ætate floreret, amplius
 tamen florebat virtute virginitatis. Inuidia operante
 diaboli, ab vxore domini sui grauissimè cœpit tentari:
 qui cum per annum eadem incessanter tentatione
 laboraret, iamque ei intolerabilis esset, submota vere-
 cundia, dominæ suæ quid pareretur aperuit: à qua re-
 pulsam passus, amplius affligebatur; casta enim erat
 matrona, & viro suo fidelis. Veniens ad quendam he-
 remitam, à cuius consilio totus pendebat, passionem
 suam illi cum lachrymis confessus est: cui vir sanctus
 fiducialiter respōdit: O nihil aliud nocet tibi? ego da-
 bo tibi consilium, vt desiderium tuum cōsequatur ef-
 fectum. Per annum istum singulis diebus, si fieri po-
 test, in ecclesia Dominam nostram Dei genitricē Ma-
 riam centies, cum totidem veniis, angelico versiculo
 salutabis, & quicquid volueris, per eam impetrabis.
 Sciebat enim quòd castitatis amatrix iuuenē castū,
 licet in errore positum, nō desereret. Cūq; iuuenis in
 multa simplicitate Dominæ nostræ iniunctum obse-
 quiū impenderet, die quadā sedens in mensa domini
 sui recordatus est, quia dies eadem terminus esset an-
 ni: & statim surgēs ascendit equum suū, vicināque in-
 trans ecclesiā, orationes solitas expleuit: qui cum exi-
 ret de ecclesia, vidit matronā pulcherrimā, omnē de-
 corē humanam transcendentē, equum suum per fre-
 num tenentem: miranti quænam esset, illa respondit:
 Placet ne tibi species mea? Dicente milite: Nunquam
 pulchriorē te vidi. Illa subjunxit: Sufficeret tibi, si me
 posses habere vxorē? Qui cū respōderet? Cuilibet re-
 gi bene sufficeret species tua, & beatus iudicaretur